

CSENDŐRSÉGI LAPOK

MHC 2.942

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
 Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelen minden hó
 1-én, 10-én és 20-án

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
 Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

1918

1918/694. SZ.

Az örökké való idő lassan, de folytonosan haladó homokóráján ismét lepergett egy év.

A hadiszerencse ránknézve előnyös változásának örömteljes éve volt ez. Győzelem győzelmet ért fegyvereink nyomán mindenik harctéren.

Már az év elején végeztünk az egyik ellenségünkkel az orvul támadó románokkal. S a győzelmekkel megkezdett év méltó befejezéséül izelítőt adhattunk a szószegő olaszoknak is. Nemcsak visszavettük tőlök, amit annak idején stratégiai okokból önként átengedtünk nekik s részben a több mint két évi támadások alatt nagy áldozatok árán elfoglaltak tőlünk, hanem saját országunkban is nagy előhaladást téve, döntőnek mondható vereséggel büntettük őket a velünk szemben elkövetett szövetségi hűség megszegéséért.

Erőnk teljességét és fegyvereink dicsőségét hirdeti az egész világ előtt ez a kettős haditett.

S ha szemrevételekben és súlyos küzdelmekben folyt is a feletünk az 1917. év, viszont győzelmes eredményekben is gazdag történelmi mulként fog szerepelni nemzetünk történetében mindig.

Harmadik döntő fontosságú és ránknézve különösen örvendetes következményekkel biztató eseménye volt a múlt évnek az oroszokkal kötött fegyverszünet, amelynek nyomán, ha kellően ki tudjuk használni ezt a kedvező jelenségét, e legalább ezzel az ellenségünkkel szemben csak a kötendő béke jöhet, minélfogva bátran remélhetjük, hogy az elmúlt év egy még kedvezőbb eredményekkel kecsgetőbb újévnek adott helyet.

S amilyen vitéz hadseregünknek és hős szövetségeseinknek eme fényes harctéri eseményeit az év befejeztével felsoroljuk, örömmel mutathatunk rá arra a nem kisebb jelentőségű tényre is, hogy a csendőrségi testület, létszámabeli számarányához képest, igen szép számmal vett részt eme győzelmes hadjáratok mind-egyikében és vitézül megállotta a helyét mindenütt.

Harcoló bajtársaink a hősiességnek és vitézségnek fényes példáját adva, tettek eleget honfiúi és katonai kötelességeiknek. Az itthonmaradottak pedig ezalatt a

hadiérdekek előmozdítása és a közbiztonság zavartalan fenntartása érdekében igyekeztek hasznos tevékenységet kifejteni.

Mert, ha súlyos küzdelmekkel telt napokat éltek is át közülünk azok, akiknek a támadó ellenséggel kellett szemben állaniok, viszont elismerésre méltó volt az a sisiphusi munka is, amely az itthonlevőkre hárult.

Örömteljes szívvél állapíthatjuk meg ezek szerint, hogy a magyar csendőr úgy a harctéren tanusított elszánt, bátor és kiváló magatartásával, mint az itthoni szolgálatban teljesített eredményes tevékenységével hivatása magaslatán állott és mindenütt megfelelt a hozzáfűzött várakozásoknak.

Az utókor részére írásban megörökített tények igazolják ezt és ezenfelül a Legfelsőbb elismerésnek jelvényes kitüntetésben megnyilvánuló nagyszáma is.

Ezek feletti örömünk mellett azonban ott sötétlik a bánat és szomorúság is.

A dicső és szép eredmények, amiket a harctéri és itthoni szolgálatok eredményeként elkönnyelhetünk, áldozatot követeltek tőlünk mind a két helyen s úgy a tisztai, mint legénységi állományunk soraiból.

Névszerint nem soroljuk fel őket itt, akik áldozataul estek a harctéri és a közbiztonsági szolgálatban teljesített hősi és kötelesség-hű magatartásuknak, de azt hisszük, bajtársaink együttes érzését tolmácsoljuk, amidőn a bajtársi kegyelet meleg részvételével adózunk elesett hőseink emlékének.

Ha a jelek nem csalnak az új évvel egy szebb és jövő hajnala dereng felénk s alkalmunk nyilhatik testületünk dicsőségét és hírnevét körülfonti ama nemzeti emlékü babérokkal, amelyek hősi halottaink jelzett és jeltelen sirhantjai alól kihajtanak.

Azoknak a bajtársainknak pedig, akik hazánk boldogulását és a közbiztonság zavartalan fenntartását célzó hősiességű küzdelmet, egy szebb és jobb jövő megalapítása érdekében még tovább folytatják. — a minden téren való bátor kitartásra irányuló buzdítás mellett — e sorokban kívánunk boldog új évet!

Tagadni mindhalálíg.

Irta: Nyomozó.

Őszi országos vásár van az ugorkák hazájában. Az őrscsendőrei a vásárugyeleltre felkészülten, épen a fegyvereiket töltik az erre a célra kijelölt helyen, mikor egy tanyai atyafi kalapját kezében tartva, hosszas krákolgás, torok köszörülés közben illedelmesen jó reggelt köszönve, odalépeget hozzájuk.

— Az őrparancsnok urat keresem, kérem, szólal meg nagy elszántsággal a körülötte állók kérdő pillantásaira.

— Én vagyok az atyafi, világosítja fel az illetőt Kiss István őrmester, a ki a töltésre felügyelvén, legközelebb esett az atyafához és panaszost sejtven a korai látogatóban, mindjárt meg is kérdezte, hogy mi járatban van.

— Egy furcsa és különös esetet akarok bejelenteni őrmester úr, ha el tetszenék fogadni, — felelt a kérdező.

— Csak ki vele atyámfia, minélhamarabb, mert kevés az idő és sok a dolog, biztatja az embert az őrmester,

Hosszadalmas szókeresés után, nagy nekifohászkodás közben végre is megtalálja az atyafi a kellő szót és előadja a következőket:

— Hát úgy volt a' kérem alássan, hogy tegnapelőtt, délelőtt tájban, a mint a kutyaugatásra kinéztek a tanyából, egy olyan közepes termetű, 30—35 éves forma embert látok az istállóm végénél bekanyarodni.

Az ismeretlen egy nagy, sovány lovat vezetett; de csak lassacskán tudott vele jönni, mert a jószág borzasztó módon össze volt verve s azonfelül a bal tomporáról, a hol a bélyeg szokott lenni, vagy négy tenyérnyi helyen le volt a bőrnyúzva s az a lába a körmeig csupa száradt vér volt.

— Mit akar evvel a szegény jószággal jó ember, kérdeztem az ismeretlentől, még mielőtt köszönt volna; mire amaz, a nélkül, hogy megnevezte volna magát, azt felelte, hogy elragadták a lovai s a közben ez a ló elesett, a másik kettő pedig tovább vonszolta a kocsi-val, s a közben az egész balczombjáról ledörzsölte a bőrt a száraz, göröngyös föld.

— Mindjárt észrevettem — folytatja a feljelentő az előadást — hogy ez az ember hazudik, mert mi felénk, ott a Felsőszálláson homokos a talaj, olyan sérülést tehát, mint azon a lovon volt, nem is okozhat, azután meg sem országut, sem más forgalmas ut nincs is arra, a hol fuvaros emberek járnának; az illető pedig fuvaros volt, mert úgy nézett ki és annak is mondta magát.

De nem szóltam semmit, csak ráhagytam, mintha hinni, a mit mondott.

— Csak röviden beszéljen barátom, — vágott közbe az őrmester — mondja már mi történt, mert sohase érünk a végire.

— Hát az történt, kérem alássan, — folytatja a feljelentő a félbeszakítás miatt neheztelő hangon, — hogy megkért az az ismeretlen ember, hogy vállaljam el a lónak a tartását, mig felgyógyul, ő megfizet érte embersegesen és időnként el is látogat hozzánk, a ló állapota felől meggyőződést szerezni.

— Próbáltam szabadkozni, hogy nem ér az semmit, úgy is elpusztul az a ló, de az ismeretlen azt felelte, hogy fiatal a jószág, sokat kibír, kiheveri azt a kis bajt, és azután, akár él, akár elpusztul, ő fizet mindenképen.

— Végre is megsajnáltam azt a szegény jószágot és azt mondtam: Isten neki, hagyja itt kend, majd csinálunk vele valamit; és ott is hagyta.

— Hát miféle jelenteni való van ezen, — riad fel az őrmester, a mint amaz elhallgatott, — ha elvállalta, hát tartsa, majd megkapja érte a tartásdíjat; ha pedig nem akarná az illető megfizetni, zálogba marad a ló, vagy beperelheti érte.

— Hiszen nem is ez a baj őrmester úr — vág közbe a panaszos — hanem az, hogy mikor elvállaltam, azt mondta az ismeretlen, hogy erről pedig se a rendőrségnek, se a csendőrségnek ne szóljak, mert baj lehet a dologból. Én azonban mégis csak bejelentem itt a dolgot és azt szeretném, hogy jöjjenek el az őrmester urék, de úgy mintha mástól tudták volna meg a dolgot, kérdezősködjének mindenfelé a ló után és vezessék el tőlem, hogy bajom ne legyen a dologból, — mert a mint kivettem az ismeretlen szavából, ott tartózkodik az valahol a közelben, hogy engem megfigyelhessen — fejezte be szavait a feljelentő.

— Ha csak ez a kívánsága, holnap majd elvezettetjük — biztatta az őrmester a feljelentőt; mire az nagy hálálkodás után eltávozott.

Másnap reggel épen intézkedni akart az őrmester, hogy egy járőr egy rendőrrel a lóért kimenjen, mikor egy másik parasztgazda jött az őrscsre és panaszt tett, hogy az nap virradóra, 1200 K értékű két ökrét, a tanyáról ismeretlen tettes ellopta.

A panasz-felvétel során, a mint panaszos magyarázgatta, hogy a határ, mely részén van a tanyája, rájött az őrmester, hogy ennek a tanyája is azon a tájon van, a hol az előző napi panaszos lakik és mivel összefüggést látott a két eset közt, maga vette kezébe a nyomozást és el is indult azonnal a Felsőszállás puszt-

Hegedűt, harmonikát, tárogatót, és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártm. szállít.

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Rákóczi-Tárogató fel alálója, Budapest, II., Lánchíd-utca 5. — Gyára: Öntőház utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becserélése. — Árjegyzék minden hangszerről külön küldetik.

Az aquilejai harangtorony, a melyből az olasz király Triesztet szokta volt nézni.

tára egyik csendőrével. Az ökörlopás színhelyén való szemle megejtése után átment a járőr a sérült ló megtekintésére is. Ekkorára már valamennyire összeszedte magát a ló, le volt tisztítva a vér róla, a czombsebe hegedésnek indult.

Ekkor újból érdeklődött Kiss őrmester a ló állítólagos tulajdonosának közelebbi személyleírása iránt s úgy tudta meg, hogy az illető kopott barna kabátot, basonló csizma-nadrágot, lekonyult, karimájú, használt puha-kalapot s kék melles kötényt viselt, szóval nem is annyira fuvaros, mint inkább teherhordó munkás kinézése volt.

Egyidejűleg meghagyta Kiss őrmester a gazdának, hogy ha ez az ember a ló megtekintése, vagy elszállítása végett visszajönne, értesitse az örsöt, a csendőrrjárőr megérkeztéig pedig valami módon tartóztassa fel az illetőt, vagy ha ezt nem tehetné, igyekezzék kitudni, hogy merre, esetleg hova távozik.

Az ökrök után nyomozva, hamarosan ráakadt a járőr a tettes nyomára és követhette azt Berczelen, Alberti-Irsán át egészen Pilisig. Azok az emberek, a kik erre nézve utbaigazítást adtak a járőrnek, többé-kevésbé megjelölték a tettes személyleírását is annyira, hogy már ebből alaposan lehetett következtetni, hogy az ökörtolvaj és a sebesült ló állítólagos tulajdonosa egy és ugyanaz a személy.

Még inkább megerősítette ezt a feltevést egy pilisi korcsmáros, a kinél a tettes néhány perczig pálinkázott, a mennyiben teljesen a fentebb ismertetett személyleírást adta nevezettről és ruházatáról.

Pilisen túl már elvesztette a járőr a nyomot, a mennyiben mint később kiderült, a tettes az ökrökkel Monort megkerülve, a gombai határon át haladt el Maglód felé, míg a járőr abban a hitben, hogy csakis a főváros felé mehetett, ebbe az irányba folytatta a nyomozást.

A nyomozás természetesen eredménytelen maradt, még pedig több mint pár hónapon keresztül, miközben gyakran ellátogattak az örs járőrei a sebesült ló ápolójához, a kitől ugyan a lovat már régen elvezették a városházához, és hiába várt annak sokszor emlegetett gazdájára is.

Egy ilyen alkalommal, midőn épen nevezett gazdát akarta Kiss őrmester felkeresni, a mint a tanya felé közeledtek, egy embert láttak a szalmakazlak közül a közeli erdő felé elsietni.

Gyanus lévén előttük az eltűnésre mutató igyekezet, sarkantyuba kapták lovaikat és a menekülni szándékozót, mielőtt még az erdőbe besurránhatott volna,

megelőzték és feltartóztatták, majd pedig, miután azt állította, hogy a tanya gazdájánál, mint komájánál látogatóban volt s hogy az erdőn túl levő saját tanyáján lakik, állításai valóságáról meggyőződendő, visszakisérték a tanyára.

Hogy nevezett előzőleg a tanyában benn sem járhatott, igazolta az a körülmény, hogy a tanyai kutya még észre se vehette, holott a járőrrel való közeledés-kor már pár száz lépésről ugatni kezdte őket.

A kutya ugatására kijött a gazda a lakásból és a mint a járőr a kisért egyénnel a tanyaiba érkezett meg se várta, hogy megálljanak és kérdést intézzenek hozzá, hanem, mint a ki nagyon megörül valaminek, elkiáltotta magát:

— Ez az őrmester úr, ez az ember a lónak a gazdája!

Most meg a járőrön volt a bámulás sora.

A kisért egyén ugyanis, a ki csak pár perczcel előbb komájának nevezte a gazdát, annak az imént idézett kitörésére a sértődöttet mutatva megszólalt:

Mit beszél maga jó ember, — miféle lónak vagyok én, a gazdája? Hiszen sohase láttam én magát!

Erre aztán, ha a járőr hamarosan közbe nem lépett volna, birokra mént volna egymással a két ismerős-ismeretlen s úgy akarták egymásnak megmagyarázni, hogy ismerik-e vagy csakugyan nem ismerik egymást.

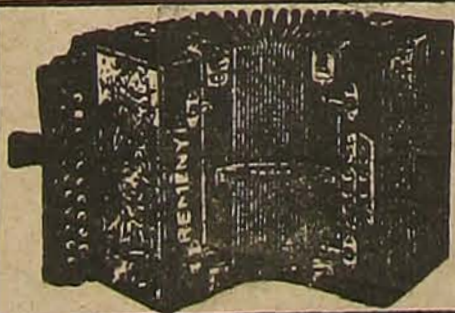
A mint lecsendesítették őket, az ismeretlen mindjárt, kérdés nélkül, bemutatta magát, hogy ő Kósza János és ehhez a gazdához lovat nem is vezethetett, mert ő hónapok óta a jászkerekegyházi templom építésnél dolgozik, a hol ebbeli állítását igazolhatják is.

— Ne higyen neki őrmester úr, hazug ennek a lelke is; itt jön a feleségem, ő is ráismer és bizonyíthatja, hogy ez hagyta nálunk a lovat — vágott közbe a gazda, odaérkező felesége pedig erősen segített neki a bizonyításban.

De beszélhetek volna akár tizen is, Kósza János csak azt mondta rá, hogy tévednek, míg végre az őrmester látván, hogy csupán ezek bizonyításával Kósza Jánost beismerésre nem bírhatja, rászólt utóbbira.

— Gyerünk csak tovább, majd megmondják Berczelen, Alberti-Irsán és Pilisen, hogy kinek van igaza.

Ezeken a helyeken azonban szintén hiába állították a megkérdezettek, hogy határozottan ráismernek benne arra az emberre, a kiről annak idején állították, hogy az ökrököt hajtotta, Kósza János ezt is határozottan tévedésnek minősítette, erősen állítván, hogy ő akkor Jászkerekegyházán dolgozott a templom építésnél, kísérik oda, ott majd igazolni fogják.

HEGEDŐ

remek felszereléssel
10-12-15 20 korona

a legjobb minőségben az egész országban elismert elsőrangú magyar hangszertelepen

Reményi Mihály-nál szerezhető be Budapesten, Király-utca 58. sz.

Minden hangszerről külön árjegyzék körendő.

HARMONIKA

10-12-15-20 korona
finomabb 2 soros 30-40-50 kor.

GRAMOPHON

40-50-60-70 korona
legfin. azél óraműszerkezettel

Magyar bakák a velencei síkságon.

Kiss őrmester mindenképen eleget akarván tenni Kósza János védekezésének, Jászkerekegyházára kísérte őt. Mielőtt azonban az épülőfélben levő templomhoz érhetek volna, megszólalt Kósza János:

— Ne menjünk oda őrmester úr; nem dolgoztam én itt soha; most jut eszembe, hogy Czegléd alatt, az Ungvári-féle szőlőtelepen dolgoztam én abban az időben; menjünk oda, ott kiderül, hogy igazam van!

Az építkezésnél mégis megkérdezte Kiss őrmester, hogy ismerik-e az eléjük állított Kósza Jánost s miután senki se ismerte, visszafordultak és vonaton Czeglédre utaztak.

Annyi becsület vagy szégyenérzés mégis volt Kósza Jánosban, hogy az említett szőlőtelepre sem mert bemenni, hanem mikor a kapuhoz értek, ugyancsak figyelmeztette az őrmestert, hogy be se menjenek, mert ő nem ott, hanem Budapesten, a hajóállomásnál dolgozott s ott már csakugyan igazolni fogják.

Az őrmester még oda is elment volna vele, de a mint Czegléden át a vasuti állomáshoz kiértek, valaki felismerte Kósza Jánost, de a helyett, hogy a járőrnek szólott volna, az ottani őrsparancsnokhoz futott bejelentést tenni, hogy ott kísérik azt az embert, a kit előző nyár óta két ló és egy teherkocsi ellopása miatt keresnek.

Így történt aztán, hogy épen mikor a vonatra felülni akartak volna, odaérkezett a czeglédi őrsparancsnok és felismervén a járőr előtt a Czegléden csak «rossz Jancsi» néven nevezett Kósza Jánost, figyelmeztette Kiss őrmestert, hogy ne hagyja magát tovább is félrevezettetni, mert ez az ember egyike a leghazugabb szélhámosoknak s különben neki is lenne vele leszámolni valója; ha tehát már kézrekerült az illető, folytassák le együttesen a Budapesten elkövetett lopás nyomozását is; a mennyiben még rá nem jöttek, a fővárosban lopott lovakkal és kocsival nevezett Czegléden fuvaroskodott.

Különös pechem van nekem — tört ki Kósza Jánosból e szavakra a méltatlankodás — hát már az egész világon csak én lopok egyedül? De majd kiderül itt is az igazság!

Hát csakugyan kiderült.

A bognár, a ki a lopott teherkocsit átalakította; a kovács, a ki a kocsit és a lovakat megvasalta és ugyanennek a segédei, a kerékgyártó, továbbá a gyümölcskofák, a kiknek a gyümölcsöt a vasuthoz fuvarozta, — mind ráismertek Kósza Jánosra és mindannyian igazolták, hogy azon a kocsin, melyet annak a hírére, hogy a fővárosból keresik, egy szép napon a piac téren hagyott és onnan bűnjelül lefoglalva, azóta a városházánál őriznek, ő fuvarozta a vasut-állomáshoz a különféle teherszállítmányokat.

Kósza János azonban itt is csak tagadott és Kiss őrmester megjegyzésére, hogy ennyi tanu állításával szemben miért nem ismeri be a tettét, azt felelte:

Tagadok kérem, mind halálig!

Ez azonban mind hiábavaló volt.

A megkezdett nyomon haladva, megállapítást nyert, hogy Kósza János, mint afféle budapesti csavargó, egy alkalmas pillanatban, a fővárosban, az utcán magárahagyott két lovat és kocsit ellopta, azzal Czeglédre ment s ott fuvaroskodott mindaddig, míg a körözés nyomán, a kocsi átalakíttatása daczára, rá nem jöttek, hogy lopott lóval és kocsival fuvaroskodik.

Ekkor megsejtvén a bajt, a kocsit visszahagyta, a lovakkal elmenekült. Az egyik lovat, a bélyegtelen, valószínűleg valahol eladta; a másikat, a bélyegest pedig, hogy valahol rá ne ismerjenek, a bélyeges részén megnyúzta és a nagykörösi határban, az e közlemény elején ismertetett helyen otthagya. A ló meggyógyult és jogos tulajdonosa, a megsonkítás daczára ráismert.

De meglett a két ökör is, még pedig épen jókor ahhoz, hogy e nyomozás folyamán nevezett tettessége kiderülhessen.

A veresegyházai őrsre ugyanis beállított egyik ottani lakos és bejelentette, hogy egy előtte ismeretlen, de magát Nagy Jánosnak nevezett nagykörösi lakostól, pár hónappal előbb a váczi országos vásáron 1250 K-ért két ökröt vásárolt, de mivel a járlat — a mit ő különben sem látott — nem volt rendben, az eladó ötöle kért egy koronát, hogy a járlat állítólagos hibáját helyrehozhassa s az ökrök árát majd csak akkor fizesse ki.

Az eladót azóta nem látta s miután a nevezett után küldött levelei se voltak kézbesíthetők, kérte annak kiállítását megállapítani s tőle a járlatokat beszereztetni, nehogy az ökrök járlat nélküli tartása miatt baja legyen.

A veresegyházi őrs ez ügyben való megkeresése épen aznap érkezett meg a nagykörösi őrsre, mikor Kiss őrmester Kósza Jánossal hazaérkezett s minthogy nyilvánvaló lett, hogy ez is az ő műve, az ökrök igazi tulajdonosával és Kósza Jánossal egyenesen Veresegyházára ment Kiss őrmester, a hol káros az ökreire, a vevő pedig Kósza Jánosra menten ráismertek.

Kósza János tagadott itt is, mint a többi helyeken. Sőt tagadott a bíróságnál is, be nem ismerte volna a tetteit, hiába volt felvonultatva ellene egy egész sereg tanu.

A bíróság azonban mégis beigazoltnak vette a terhére felmerült vádakát és többször büntetett voltára tekintettel, öt évi fegyházra ítélte a halálig tagadó vádlottat.

Brilliáns, arany-ékszerek, ezüst használati és dísz tárgyak, órák, evőeszközök

180. sz.

182. sz.

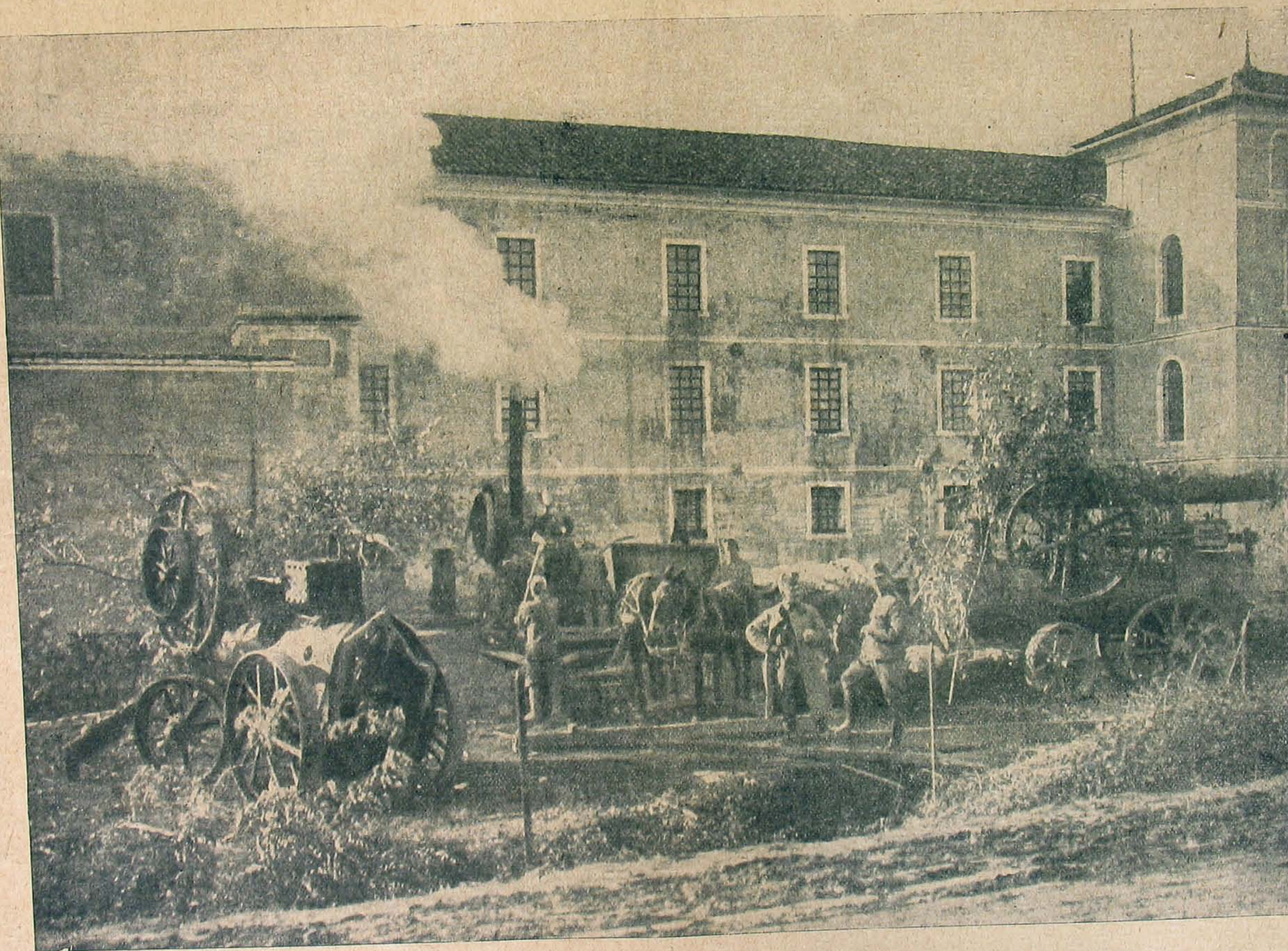
Iparművészeti újdonságok. Egyházi felszerelések, gyári árban beszerezhetők (részletfizetésre is)

SÁRGA JÁNOS

csász. és kir. udvari szállítónál, Budapest, IV., Kilyó-tér 5. szám.

Képes nagy árjegyzék ingyen és bérmentve.

A Piave mögött pár kilométerre az olaszok által hátrahagyott lokomobilok őrlik a magyar katonák részére az olasz gabonát.

KÉPEINKHEZ.

Előretörésünk Olaszországban.

Ezzel az előnyomulással amellet, hogy az olasz hadseregeket az egész vonalon hátravetettük, részben felmorzsoztuk, nagyrészen pedig foglyul ejtettük, egyidejűleg kellemetlenséget okoztunk az olasz királynak is, amennyiben megfosztottuk egyik legkedvesebb szórakozásától. Az olaszoknak ugyanis régi óhajuk volt az egész adriai tengermelléket, köztük Triesztet is, anektálni s most, hogy a háború folyamán végrehajtott tizenegy offenzívájuk során Görzöt elfoglalhatták s így közelebb juthattak céljuk megvalósulása reményéhez, az olasz király gyakori frontlátogatása idején rendszeren felhasználta a kínálkozó alkalmat s az annak idején önként kiűritett Aquileja községnek, a képeink egyikén bemutatott harangtornyából mindannyiszor elnézegetett Trieszt felé, vágyakozva számlálgatta a napokat és kilométereket s gyönyörködött a város festői szépségü vidékében, s örömmel gondolván természetesen arra a — szerinte — nemsokára bekövetkezendő eseményre is, a mikor majd táborkara élén győzelmesen bevonulhat ebbe a megszerzeni rég óhajtott tengerparti városba.

Offenzívánk folytán azonban meghiusult a király eme reménye. Nemcsak Trieszt elfoglalásáról kellett most már lemondania, hanem búcsút kellett vennie az Aquileja tornyában folytatott kedvenc szórakozásától is. Sőt, hogy a csapás hatása még súlyosabb legyen, meg kellett érnie azt is, hogy magyar bakák tapossák a velencei sikság termékeny rónáit és hogy a Piave mögött már a mi hadseregünk részére örlik a velencei silkságon termett és zsákmányul esett olasz gabonát, az ugyancsak zsákmányul ejtett olasz lokomobilok felhasználásával.

Az olaszokat ért veszteség egyrészének magyarázatául és hadseregeink győzelmes előnyomulása eredményének illusztrálására mutatjuk be olvasóinknak az ezuttal közreadott képeket, mint a hitszegő olaszok megbüntetésének egyik legbeszédesebb bizonyítékát.

HIREK.

Ziegler Károly altábornagy elhunyt. Sáromberki Ziegler Károly, nyugalmazott cs. és kir. altábornagy, a Vaskorona-rend és a Ferencz József-rend lovagja, a katonai érdemérem stb., stb., stb. tulajdonosa és a magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrség volt felügyelője, életének 73-ik évében, december hó 13-án, Budapesten meghalt. Az elhunyt hült teteme, az ágostai hitvallásu evangélikus egyház szertartásai szerint, a kerepesi-uti temető halottasházából, katonai pompával

és a csendőr tisztikarnak Fery Oszkár tábornok, csendőrségi felügyelő vezetése melletti részvételével, kiterjedt és előkelő közönség jelenlétében, december 16-án délután 3 órakor helyeztetett örök nyugalomra. Az elhunyt, ki eredetileg az orvosi pályára készült, az 1866-iki hadjárat alkalmával az északi hadseregben mint önkéntes orvosnövendék teljesített hadiszolgálatot és a hadjárat befejezése után lépett a tiszti pályára. A m. kir. csendőrség szervezésekor, mint cs. és kir. főhadnagy lépett át a csendőrségi testülethez, hol csaknem harmincz éven át szolgálva, a magyar szent korona országaihoz tartozó csendőrség felügyelőjévé történt kinevezését megelőzőleg a pozsonyi V. számú csendőrkerületnek volt hosszabb időn át parancsnoka. A megboldogultat, minden szolgálati alkalmazásában, alantasainak ragaszkodó szeretete, bajtársainak és barátainak őszinte tisztelete és megbecsülése övezte. Példás családi életét a Mindenható négy gyermekkel áldotta meg, kik közül a legidősebb hasonnevű fia, szintén a csendőrtiszti pályára lépett, ki azonban a most is dúló világháború első évében, 1914 okt. havában, a majdánkai határban, a Haza védelmében teljesített önfeláldozó szolgálata közben, mint főhadnagy hősi halált halt. Emlékét mindkettőjüknek kegyelettel őrzzi a csendőrségi intézmény. Nyugodjanak békében!

Soós János törzsőrmester elhalálása. A beszercei szárny tisztikara és legénysége gyászlapon közli Soós János, m. kir. csendőr törzsőrmesternek rövid betegség után történt elhunytát. A megboldogultat decz. 12-én délután egy órakor helyezték bajtársi részvétellel, a cs. és kir. csernovitzi honvéd-kórház beszercei kórház-épületéből örök nyugalomra. Nyugodjék békében!

KÜLÖNFÉLÉK.

Gazdag szolgák. A háború előtt Angolországban egy előkelő helyen szolgáló inasnak a fizetése teljes ellátás és 3000—5000 korona volt évente, de ezt a fizetést jóval fölülmulták azok a borralalók, vagy mint ők szokták nevezni, ajándékok, melyeket a vendégektől kapnak. Az ajándékok nagysága persze attól függ, hogy az illető kinél szolgál és milyen állású vendégek fordulnak meg az ura házában. A busás borralalók mellett azonban az inasok sokat kapnak a kereskedőktől, a kik az áruk szállításánál megvesztegetik őket. Így a pincze kulcsok állandóan a főinas felügyelete alatt állanak, ő kezeli a pinczét, ő veszi át a borkereskedőtől a szállítmányokat és így gyakori az az eset, hogy az ő megvesztegetése folytán a kereskedő rossz és kevesebb bort szállít, mint azt alkú szerint kellene. Gazdagabb helyeken minden szolgának külön szobája van azonkívül játék és billiárd-szobák állanak rendelkezésükre. Születés és névnapi alkalmakkor mikor a vendégekkel

Csúz, Rheuma, Köszvény

amely sok ezer hálaírat és orvosi vélemény szerint biztos hatású háziszer.

Egyedüli készítő: Szenthe Lajos Patrona Hungariae gyógyszerháza, Budapest, Damjanich-utca 2. szám.

esetén próbálja meg a világhírű erősített **CAPCINE (Paprika)** kenőcsöt

— Eredeti tégely ára háború idejére 4.— kor.

nagyszámú szolgasereg is gyűl össze a kastélyban, számukra a ház cselédsége nagy bált rendez, a melyre a főinas meghívókat bocsát ki. A bálon az urak természetesen frakkban, a hölgyek pedig kivágott ruhában tartoznak megjelenni s a kastély ura ez alkalomra a kastély táncztermét és a pinczét is átengedi nekik. — Nem kevésbé kiváló állás nagyobb szállodákban a főportási állás is, a mely szintén takaros jövedelemmel jár. A főportások rendszerint semmi, vagy nagyon csekély fizetést kapnak a szálloda tulajdonosától s az egész jövedelmük a borraivalokra van alapítva, a melynek nagysága rendszerint megfelel a magánházaknál levő inasok fizetésének és ajándékainak. Londonban több klub van, a melyeknek tagjai kizárólag urasági inasok és szolgák, és vannak más klubok, a melyeknek csak pinczerek és szállodák személyzetei lehetnek tagjai.

A vegyi ember. Egy Huntley nevű amerikai azt írják az ujságok, hogy összeállította a vegyi embert. A hogy vegyszerekből tojást, halkonzervet, gyümölcsöt és főzeléket állítanak össze, a hogy ásványi anyagból a virág illatát és a cukor édességét utánozzák, azonképpen akarja az amerikai Huntley az emberi agyvelőt vagy magát az embert azokból az anyagokból és elemekből összeállítani, melyek a természetes embernek leglényegesebb alkotó részei. A kémikus ember természetesen épp oly gondolkodó lény lenne, mint akár egy amerikai. Huntleynek ez a nagyszerű eszméje ama német orvos esetére emlékeztet, a ki kitalálta annak módját, hogy betegének agyvelejét kivegye, meggyógyítsa és aztán a koponyába visszategye. Egy izben szakácsnéja egy tányéron megtalálta egy embernek agyvelejét; a szakácsné tudatlanságában azt hitte, hogy egy marhának az agyveleje s megsütötte az orvosnak reggelire. Az orvos egészen magán kívül volt, — nem azért, mert megette egy embernek az agyvelejét, hanem azért, mert betege most agyvelő nélkül kénytelen tovább élni. Az orvosnak végre mentő gondolata támadt; kivette egy disznónak agyvelejét és azt tette betegének koponyájába. A beteg felgyógyult ugyan, de ettől fogva oly... disznó szerencséje volt, hogy senki sem akart vele üzletileg érintkezni.

A tank őse. Egy olasz ujság «Tank a XIV. században» czímen a következőket írja: A tankoknak, ezeknek a sajátságos csataszörnyeknek, a melyeket az angolok a sommei és arrasi csatákban alkalmaztak először, a történelemben épp úgy meg vannak korábbi, kezdetleges formáik, mint a tengeralattjáróknak és a repülőgépeknek. Erre vonatkozólag érdekes följegyzéseket találtak Ronciere francia város katonai és tengerészeti levéltárában. E szerint a XVI. század «tank»-jait Agostino Ramelli, III. Henrik francia király udvari mér-

nöke szerkesztette. Nagy, minden oldalról zárt kocsik voltak ez, megfelelő lörésekkel, a melyeken keresztül a kocsi belsejében elhelyezett fegyverekből tüzeltek. A kezdetleges gépkocsit egy belül elhelyezett lendítőkerék hozta mozgásba. A lendítőkeréket a gép belsejében egy ember hajtotta s a lendítőkerék csavar útján volt összeköttetésben a tank szélestalpú kerekeivel, a melyeken a hadi jármű előregördült. Agostino Ramelli, a gép föltalálója, kapitányi rangot viselt, a katonai irodalomban elismert szaktekintély volt, a ki a stratégiai tudományokról alapvető munkát írt. Az érdekes munka még most is meg van a luganoi Biblioteca cantonale-ban.

Szerkesztői üzenetek.

A szerkesztőség a szolgálattal kapcsolatos kérdésekre és névtelen levelekre nem válaszol, kéziratot vissza nem ad, levélben pedig csak igen kivételes oly esetekben válaszol ha a válasz, kényességénél fogva, nyilvánosan meg nem adható. Kérjék ennél fogva olvasóinkat, hogy leveleikkel bélyeget ne küldjenek.

B. J. nyug. őrm. Bekövetkezett szolgálatképtelenség esetén a 1875. évi LI. t. cz. 82. §-a értelmében, amennyiben ez eredeti nyugdíj az évi 600 K. el nem éri, nyugdíj pótljáródokra van igénye.

P. M. 1. Lapunk folyó évi 30 számának megküldése iránt intézkedtünk. 2. «Fülöp Tp. 649» jelige alatti üzenetünk önnek is szól. 3. Be van szüntetve, helyette a teljes béketömegátalány illetékes csendőrkerületi parancsnokságaiknál javukra felszámítottatik.

Béke 28. 1. Igen. 2. Amennyiben ilyen feltétel mellett alkalmazták: igen.

Fegyverszünet. Még nem történt meg de folyamatban van.

F. cs. 5. Engedély nélkül nem nősülhet.

M. M. tizedes Óbék. Nézetünk szerint nincs igénye.

G. J. 777. Ha az egyébkénti feltételek fennállanak, megkaphatja

Szandzsák. Ügyének mibenállására nézve előljáró parancsnoksága útján kérjen felvilágosítást.

Vezényelt csendőr. A Cs-20. jelzetű Határozványok III. fejezet, 13. pont, 5. bekezdése értelmében visszafizetendő volna.

Fehérrasszony. A katonai tiszteletadással a takarodó nincsen összefüggésben. Betegek és sebesültek csak akkor nem tisztelegnek, ha ezen kötelességükben állapotuk gátolja őket. Fogoly és hadifogoly örkisértek tiszteletadást nem teljesítenek. Járőrök-nél, továbbá munkás különítményeknél csupán a parancsnok (vezető) tiszteleg.

Nefelejts. Az alörmeisteri rang napja mérvadó.

Határszél 1100. és Nötlen csendőr. Minthogy a hozzájárulást úgy a csendőrök, mint a népfölkelők részéről a kincstár fizeti, a sajátjukból fizetendő napibetét részlete mindenikre nézve egyenlő összeg lehet.

Közérdek. 1. Folyamatban van; részletekre nézve nem nyilatkozhatunk. 2. Az 1912. évi LXV. t. cz. határozványai alapján 3. és 5. Beszámítható fizetésének 60%-át. 4. Az elrendelt általános leszerelés időpontjában. 6. Csupán a nyugdíj kiszabásánál számíttatnak kétszeresen. 7. Rendszerint akadályt képez. A műveltség fokára nézve legalább is az irni-és olvasnitudás megkívántatik.

Kodor. Sz. S. Az öltözeti és felszerelési szabálynak a háború után tervezett átdolgozásánál figyelembe fog vétetni.

Szolgálati érdek. 1. 12. korona. 2. Nem képez kihágást.

P. Gy. csendőr. Illetéligényének az 1915. évi 88360/6. számú honv. min. rendelet értelmében való megállapítását szolgálati uton kérje.

H. járásörmeister. Ha voltak is szép eredményei és tanulmányos részei nyomozásának, ezek a leírásban nem jutnak kellőképpen kifejezésre; a tények összeavart felsorolása pedig az érthetőség rovására esik: nem közölhető.

ÖW SÁNDOR

óra és ékszerész, Budapest, VIII. ker., József körút 81. szám. — (Saját házában.)

Ő cs. és kir. Fensége József főherceg kam. száll.

Alap. 1892. Telefon 62—68.

A m. kir. államvasutak, a m. kir. posta és távirda, ugyszintén a m. kir. testőrségnek szerződéses óraszállítója. Dús raktár a legdivatosabb briliáns és aranyékszerekben, ezüst alkalmi ajándékokban, ugyszintén minden nemű kitiűzőn járó pontosan szabályozott zseb-, fall-, álló- és utazó-órákban. Saját nagyszabású műhelyben ékszerátalakítások és órajavítások jutányosan eszközöltnak. A csendőrségnek kivételesen részletfizetési kedvezmény is nyújtatik. Rendkívül jutányos árak! Dús választék! Pontos kiszolgálás! Árjegyzék ingyen és bérmentve. Óráknál irásbeli jóállás.

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Adományoztatott:

a hadrakelt seregnél:

Ő császári és apostoli királyi Felsége által erre felhatalmazott parancsnokság által:

a koronás vas érdemkereszt a vitézsegi érem szalagján:

az ellenség előtt teljesített különösen kötelességű szolgálataik elismeréséül:

Illyés Ferencz 1. oszt. őrmesternek, Kazán Párfón és Borbély Pál alőrmestereknek, az I. számú csendőrkerületben;

a díszérem negyven évi hű szolgálatokért:

Jaroch Vilmos törzsőrmesternek, a II. sz. csendőrkerületnél.

Kineveztetett:

Ringbauer Győző, II. sz. csendőrkerületbeli főhadnagy, ugyanazon csendőrkerület temesvári 2. szakaszának parancsnokává.

Áthelyeztetett:

1918. évi január hó 1-ével:

Katona Géza, I. számú csendőrkerületbeli őrnagy, tordai szárnyparancsnok, pótszárnyparancsnoki minőségben a VIII. számú csendőrkerülethez: Debreczenbe;

Nádpataky Ágoston, VI. számú csendőrkerületbeli százados, a székesfehérvári 1. szakasz parancsnoka és ügyészi tiszt, ideiglenes szárnyparancsnoki minőségben az I. számú csendőrkerülethez: Tordára;

besenyei László Béla, VI. számú csendőrkerületbeli százados, keszthelyi szakaszparancsnok, mint az 1. szakasz parancsnoka és ügyészi tisztként ugyanazon csendőrkerületnél: Székesfehérvárra;

Bertalanffy Dezső, VI. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, a kaposvári 2. szakaszparancsnoka, szakaszparancsnoki minőségben ugyanazon csendőrkerületnél: Keszthelyre;

Farkas Dezső, V. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, mint a 2. szakaszparancsnoka, a VI. számú csendőrkerülethez: Kaposvárra;

Stolzenberg Vilmos, III. számú csendőrkerületbeli százados ujvidéki szakasz parancsnok, ideiglenes szárnyparancsnoki minőségben a VII. számú csendőrkerülethez: Petrozsénybe;

Garabb Gyula, VIII. számú csendőrkerületbeli százados a nyiregyházai 2. szakasz parancsnoka, szakaszparancsnoki minőségben a III. számú csendőrkerülethez: Ujvidékre;

Juhász Ferencz, VII. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, kézdivásárhelyi szakaszparancsnok, mint a 2. szakasz parancsnoka, a VIII. számú csendőrkerülethez: Nyiregyházára;

Elsner Gusztáv, I. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, szakaszparancsnoki minőségben a VII. számú csendőrkerülethez: Kézdivásárhelyre;

Kürthy Endre, II. számú csendőrkerületbeli százados, verseczi szakaszparancsnok, hasonló minőségben a VII. számú csendőrkerülethez: Sepsiszentgyörgyre;

Wufka Ernő, VII. számú csendőrkerületbeli hadnagy, mint a 2. szakasz parancsnoka a IV. számú csendőrkerülethez: Sátoraljaújhelyre.

Ideiglenes nyugállományba helyezettek:

1917. évi december hó 1-ével:

Kelemen János, I. számú csendőrkerületbeli járásőrmester, a megejtett felülvizsgálat eredménye alapján, mint «jelenleg szolgálatképtelen», hat hó tartamára.

Választott lakhelye: Oláhbogát (Alsó-Fehér m.)

Kénesi Gergely, VII. számú csendőrkerületbeli járásőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «jelenleg szolgálatképtelen», hat hó tartamára.

Választott lakhelye: Déva.

Kis Gyula, IV. sz. csendőrkerületbeli járásőrmester, a megejtett felülvizsgálat alapján, mint «jelenleg szolgálatképtelen» hat hó tartamára.

Választott lakhelye: Nagybégány (Bereg m.)

Okiratilag megdicsértettek:

a m. kir. V. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Borisz István járásőrmester, a nagyszombati szakasznak három évnél hosszabb időn át, nagy szorgalommal és szakértelemmel történt vezetéséért.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésére.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153-44. szám. —

Alaptőke 2.000.000 korona.

Kölcsönök lakbérlettel és ellenében.

Külföldi pén nemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Elfogadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékbetétek után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötése mellett helyeznek el intézetünkben, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.) 2. Oly takarékbetét után, melynél a betevő az 1. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 1/2% (öt és fél) betéti kamatot fizetünk. (A tőkekamatadó levonásával.)

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket folyósítunk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett.

Utaltványok, intézvénnyek és csekkok beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával.

Veszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzt.

A m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Toldi Ferencz 1. oszt. őrmester két orosz hadifogoly-szökevény által elkövetett többrendbeli betöréses lopás kiderítése és a tetteseknek betörés közben történt elfogásáért.

A m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Kelemen Sándor, Horváth József III és Almási József VI. számú csendőrkerületbeli alőrmesterek, az 1916. évben, a besztercei szárny területén, a közbiztonság érdekében kifejtett buzgó, és eredményes tevékenységükért.

Gergely Lukács 1. oszt. őrmester, Vass Áron 2. oszt. őrmester, Serény János I. Toók Mózes, Komancs Szilárd, Fülöp Sándor, Dreszpling Mátyás, Bokor György, Rózsa Sándor, Bányai János, Máthé Ferencz, alőrmesterek és Csifó József csendőr, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett kiválóan ügybuzgó és eredményes tevékenységükért.

Tamás Sámuel és Szöcs János 2. oszt. őrmesterek, a közbiztonsági szolgálat terén kifejtett kiválóan ügybuzgó és eredményes tevékenységükért, alárendeltjeik céltudatos vezetése és befolyásolása valamint őrüknek rendbentartásáért.

Nyilvánosan megdicsértettek:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:
Sotonyi István, csendőrségi szolgálatra beosztott népfőlkelő cz. tizedes két orosz hadifogoly-szökevény által elkövetett többrendbeli betöréses lopás kiderítése és a tetteseknek betörés közben történt elfogása alkalmával járőr vezetője hathatós támogatásáért.

A m. kir. VII. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Gyergyai Ignác, Csibi Zsigmond alőrmesterek és Körös János vezető, a közbiztonsági szolgálat terén 1916. évben kifejtett ügybuzgó és eredményes tevékenységükért.

Előléptetett:

alőrmesterré:

1917. évi október hó 17-ével:

Galgóczi József vezető, az V.,

1917. évi október hó 24-ével:

Bárdos Sándor csendőr, a II.,

1917. évi november hó 10-ével:

Aladics József csendőr, a II. sz. csendőrkerületnél.

A

PESTI NAPLÓ

nem csatlakozott a lapok általános előfizetési áremeléséhez. A **Pesti Napló** előfizetési árai maradnak a régiek: negyedévre **9 K 50 fillér**, félévre **19 K**, egész évre **38 K**.

VÁRNAY L. SZEGED

csendőrségi nyomtatványok és felszerelési cikkek teljes raktára.

Minden állandó vevőm rendelés esetén ingyen kapja a nélkülözhetetlen

havi előjegyzési naptárt.